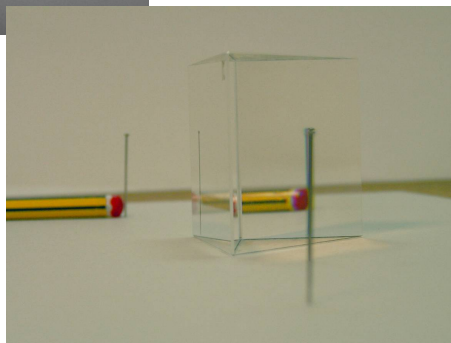
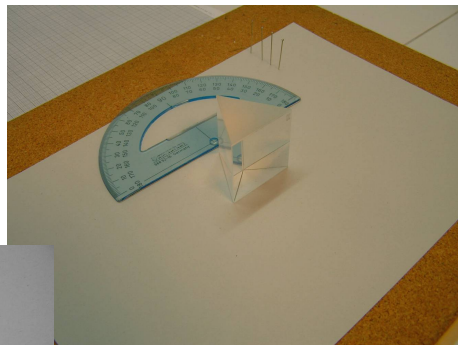
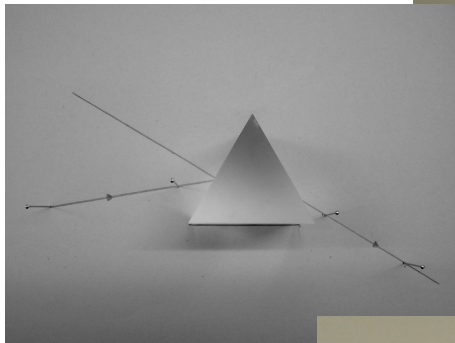

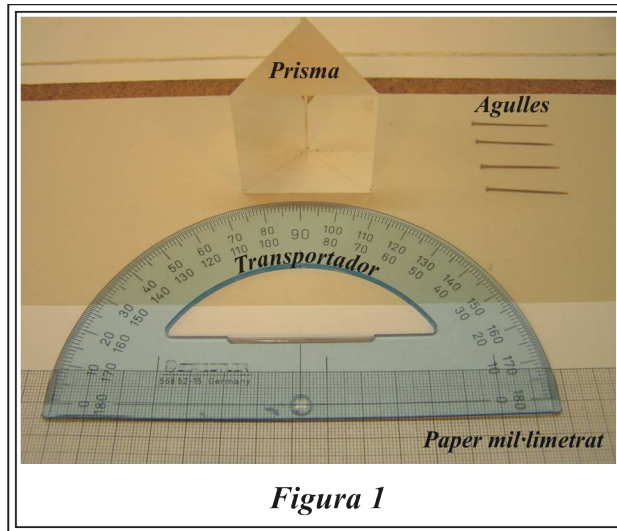
PRÀCTICA 6

MESURA DE L'ÍNDEX DE REFRACCIÓ D'UN PRISMA

1. MATERIAL

Prisma massís, paper mil·limetrat, regla, transportador d'angles, agulles de cap.

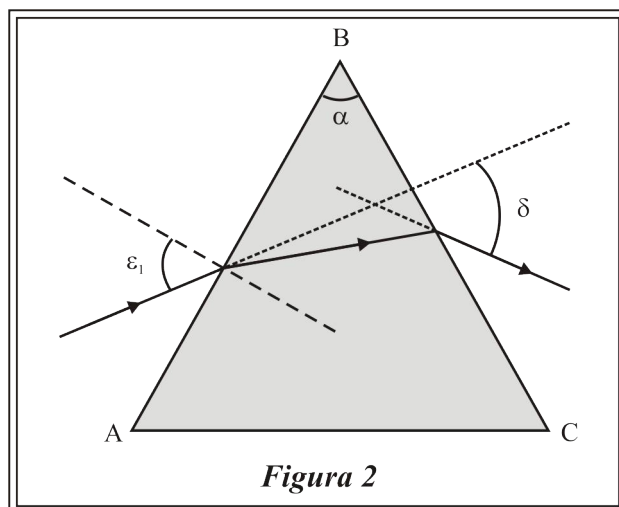

2. OBJECTIU

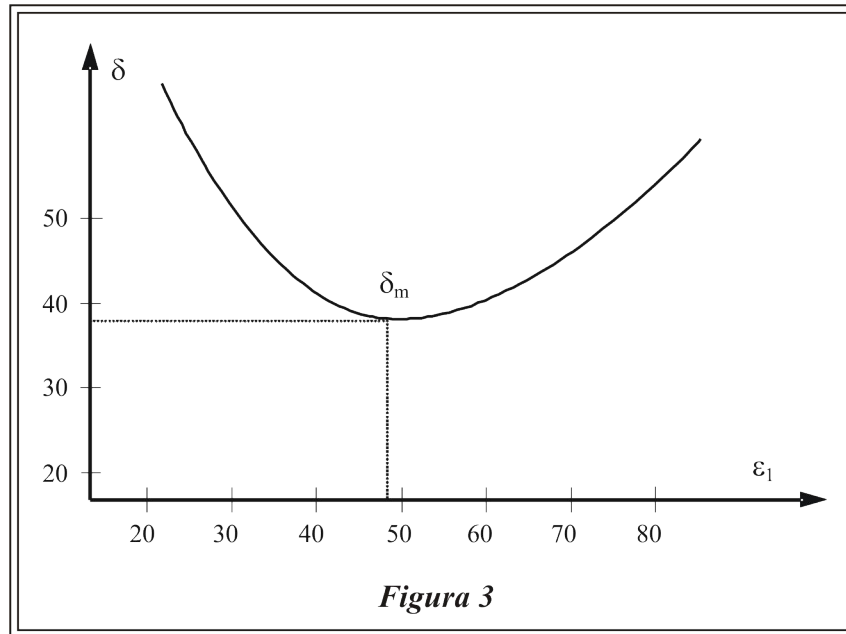
Avaluar la relació entre el angle de incidència de la llum en un prisma y la desviació produïda. Trobar la mínima desviació així com mostrar un mètode precís per la determinació de l'índex de refracció.

3. INTRODUCCIÓ TEÒRICA

Un prisma és un medi d'índex n limitat per dues superfícies planes que formen un angle α . Si considerem un raig de llum que incidix sobre el prisma amb un angle ϵ_1 , este patix una desviació angular, δ , al travessar el prisma que és funció de l'angle d'incidència (figura 2).

La gràfica típica de la funció que mostra la variació de la desviació amb l'angle d'incidència $\delta = \delta(\varepsilon_1)$, s'ha representat en la figura 3.

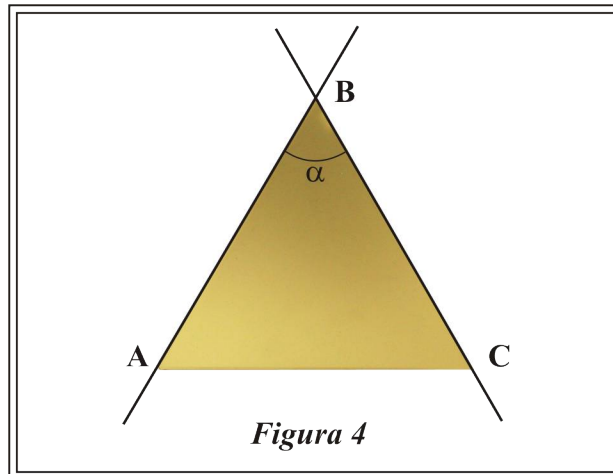

Designarem per δ_m al valor de la desviació mínima. Coneixent l'angle de refringència, α , i la desviació mínima del prisma es pot calcular l'índex de refracció del prisma a partir de l'expressió:

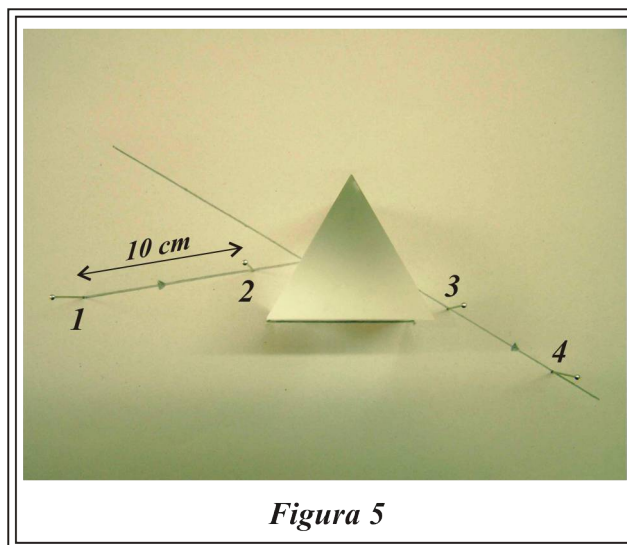
$$n = \frac{\text{sen}\left(\frac{\delta_m + \alpha}{2}\right)}{\text{sen}\frac{\alpha}{2}}$$

4. MÈTODE

Col·locarem el prisma amb la seua aresta perpendicular al pla d'un paper sobre el qual dibuixarem el díedre corresponent a les cares del prisma. Prolongant les línies AB i BC de les cares (figura 4), mesurarem amb ajuda d'un transportador d'angles, l'angle α .

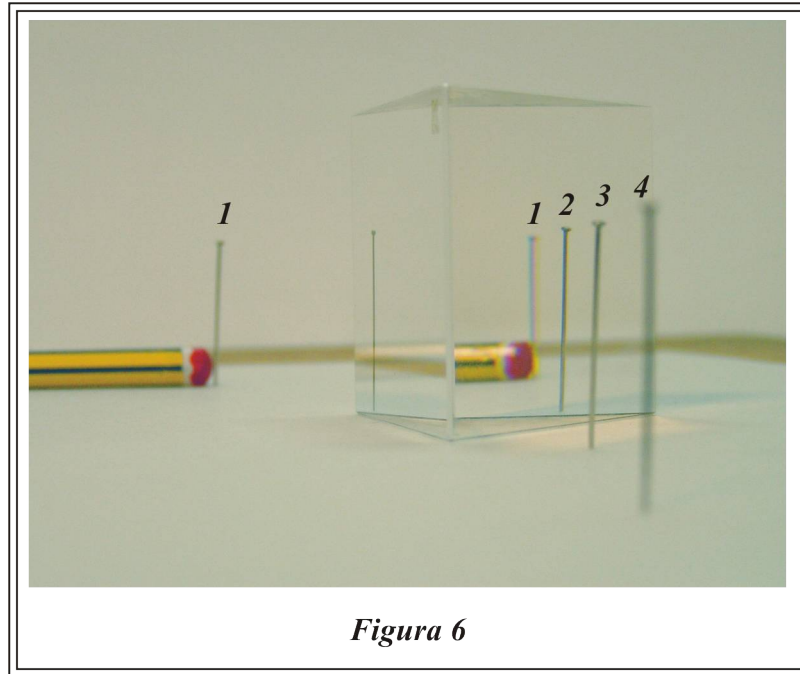

Es lleva el prisma i des d'un punt (aproximadament pel centre) de la línia AB es dibuixa una recta que represente un raig incident de 35° amb la normal. Sobre esta línia clavarem dos agulles de cap (1 i 2) perpendiculars al paper; un prop de la cara del prisma i l'altre aproximadament a uns 10 cm (figura 5).

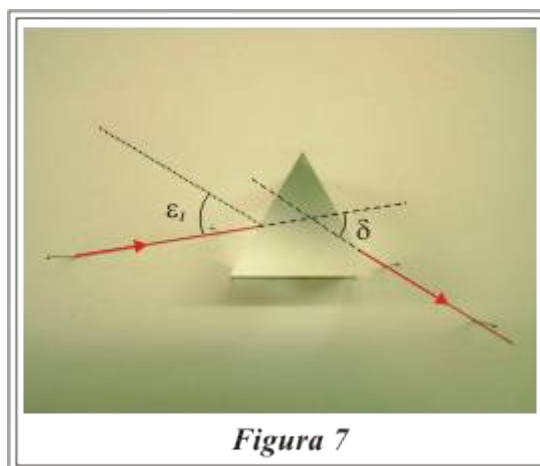

Col·locarem novament el prisma, tenint la precaució de que estiga ben ajustat a les línies AB i BC i situant el vèrtex en la mateixa orientació que en la posició inicial. Observarem des de la cara BC fins a veure superposades les imatges dels dos agulles de cap. Clavarem llavors altres dos agulles de cap (3 i 4), un prop de la cara emergent i

l'altre a uns 10 cm, alineats aparentment amb els dos primers. Les dues darreres agulles determinaran el raig emergent (figura 6).

Es lleva de nou el prisma i es traça la recta definida per estes dues últimes agulles de cap. La unió de la prolongació del raig incident i de l'emergent permetrà mesurar amb el transportador d'angles la desviació δ (figura 7).

Repetirem esta operació per a angles d'incidència de 40° , 45° , 50° , 55° , 60° i 65° i representarem en paper mil·limetrat la funció $\delta(\varepsilon_i)$, de la que podrem deduir el valor de δ_m . Una vegada obtinguda la desviació mínima, δ_m , i mesurat l'angle del prisma α , substituïrem en l'equació per a conèixer l'índex de refracció que busquem.

Si es desitgen comprovar els resultats, pot utilitzar-se el full de càlcul *Prisme*.